

АТОМНИК України

№24 (550) 16 червня 2011 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

22 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ СКОРБОТИ І ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ
ВІЙНИ В УКРАЇНІ

Ціна нашого життя — мільйони полеглих

70 років тому цього дня гітлерівська Німеччина напала на Радянський Союз. Для країни почалася найкривавіша війна ХХ століття, що тривала протягом 1941—1945 років і принесла найбільше людських жертв і руйнувань. Вона виявилася найжорстокішою до мирного населення. Ціна перемоги — загинуло 27 мільйонів радянських людей. Майже кожен третій із них був українець. Незважаючи на минулі часи, відлуння війни і досі боляче шемить у серцях тих, хто боровся у ті страшні дні за рідну землю.

У День скорботи зі сльозами на очах і вдячністю ми згадуємо захисників Батьківщини — всіх суцільних і тих, хто відійшов у вічність. Нехай ніколи не повториться чорне лихоліття війни!

«Погоди, сынок, не уходи!»

*Было это все давным-давно
На седом заснеженном Урале.
В клубе деревянном шло кино,
Суть, однако, вся — в киножурнале.
Кадр мелькал за кадром, шла война
Диктор называл участки фронта.
В зале — гробовая тишина,
Лишь проектор стрекотал негромко.
На экране появился вдруг
Богатырь-моряк широким планом,
Взгляд суровый, складка возле губ.
Мичман, а казался капитаном.
Севастопольский герой, —
представил диктор, —
Звать его Аникин Михаил.
«Мишка! Сын! — вдруг в зале кто-то
вскрикнул, —
Погоди, сынок, не уходи!»
В зале зашумели, дали свет,
Выключил механик передвижку.
Прислонившись к стенке, плакал дед,
Повторяя: «Мишка, Мишка, Мишка».
И пока в уральском городке
Шла картина с тем киножурналом,
Он садился тихо в уголке,
Радостно-печальный и усталый.
(Читайте 4-ю стр.)*

19 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

...Не сплять до ранку, до зорі наші янголи-охоронці — лікарі

(Із пісні, присвяченій медичним працівникам)

«Існуємо при Мінохорони здоров'я тільки як доважок...»

Наш співрозмовник — начальник-головний лікар державного закладу «Спеціалізована медико-санітарна частина №4» Юрій Іванович Уляницький (на знімку). Розташовану на теренах Нетішинської санчастини Юрій Іванович очолює більше двох років, маючи 34 роки загального лікарського стажу.

— **Ознайомте, будь ласка, пане Юрію, коротко читачів «Атомника України» зі своєю біографією. Як і чому прийшли в медицину?**

— Народився я на Донбасі. Батьки — шахтарі. Свої життєві позиції формував, пізнаючи, яка вона шахтарська дружба, згуртованість. У батька вдома часто збиралась уся бригада. Багато його товаришів загинуло у

забої. Але оте єднання, порозуміння, уміння приходити на допомогу одне одному у скрутну годину шахтарям при-таманні, мабуть, як нікому. Слухав численні батьківські розповіді. Зокрема, знав, що у його роботі (а він ставив кріплення на шляху вугільної лави) потрібно було мати миттєву реакцію, аби уникнути небажаних наслідків. Таке ж швидко реагування потрібно мати у моїй професії — реанімація-анестезіологія, де йде значне виділення адреналіну. Цю спеціальність можна порівняти зі спеціальністю льотчика, коли той заходить у піке, — як виринути... «Заходимо» в наркоз — невідомо, як вдасться звідти вийти. Передбачити, якою повернеться з нього людина,

неможливо. Це тунель із одним виходом. І секунди — аби вернути людину до життя в екстремальний критичний час наркозу, травми тощо. Звідси і мій життєвий девіз: «Реагувати швидко, правильно, аби гідно продовжити ту справу, якою займаюся».

— **Від особистого дозволяйте перейти до запитань, на котрі у вашій компетенції відповісти як начальникові-головному лікареві спеціалізованої медико-санітарної частини №4. Насамперед цікавить сфера обслуговування працівників Хмельницької АЕС. Як відбувається діагностика захворювань, їх профілактика?** (Закінчення на 2-й стор.)

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

• На початку червня згідно з наказом ДП НАЕК «Енергоатом» на Хмельницькій атомній електростанції здійснено перевірку ядерної безпеки.

У перевірці взяли участь провідні спеціалісти енергокомпанії та атомних станцій України. З огляду на події на АЕС «Фукусіма», підвищені вимоги перед Компанією та її відокремленими підрозділами ставить регулюючий орган, і їх виконання має бути беззаперечним, — зазначив голова комісії, директор департаменту відомчого нагляду дирекції з нагляду за безпекою Олександр Богун.

Підбиваючи підсумки, представники комісії відзначили високий рівень підготовки цього підрозділу, а також зазначили, що стан ядерної безпеки з експлуатації енергоблоків на Хмельницькій АЕС відповідає вимогам, а низку зауважень було усунуто вже під час перевірки.

Генеральний директор ВП ХАЕС Микола Панащенко назвав позитивні сторони перевірки, зазначивши, що цей захід дозволить працівникам атомної станції покращити роботу і відповідним чином підготуватися до партнерської перевірки ВАО АЕС (Всесвітня асоціація операторів, які експлуатують атомні електростанції), яка відбудеться восени.

• За п'ять місяців поточного року фактичний відпуск електроенергії ДП НАЕК «Енергоатом» оптовому ринку електроенергії, який в Україні представляє державна компанія «Енергоринок», становить понад 35 мільярдів кіловат-годин.

Вартість відпущеної електроенергії — понад 7,5 мільярда гривень. За 5 місяців обсяги виробництва Компанії «Енергоатом» становлять 102,2% від планового завдання. Водночас за січень — травень 2011 року атомники отримали за відпущену електроенергію 7 мільярдів 375 мільйонів гривень, рівень розрахунків дорівнює 97,76%. У гривневому еквіваленті недоплата за цей період — близько 170 мільйонів гривень.

• В Києві під егідою Всесвітньої асоціації операторів, експлуатуючих АЕС (ВАО АЕС), пройшло засідання перших керівників атомно-промислових підприємств різних країн.

В засіданні брали участь керівники провідних енергетичних компаній США, Великобританії, Кореї, Китаю, ОАЕ, голова Ради директорів ВАО АЕС і виконавчий директор Лондонського

офіса ВАО АЕС, директор Московського регіонального центру ВАО АЕС. Засідання проходило під головуванням президента ГП НАЕК «Енергоатом» Юрія Недашковського (он же член Всесвітнього ради управління ВАО АЕС, а також член Комісії ВАО АЕС по вопросам реагування на ядерну аварію в Японії).

Перші керівники компаній со всего мира зустрілися в Києві, чтобы обменяться мнениями о наиболее приоритетных направлениях обеспечения ядерной безопасности, а также о том, что нужно изменить как в деятельности ВАО АЕС, так и внутри энергетических компаний после событий в Японии 11 марта 2011 года. В формате открытых обсуждений участники заседания отметили наиболее актуальные вопросы ядерной безопасности, возникшие после аварии на АЭС «Фукусима».

Лондонским офисом ВАО АЕС был представлен обзор показателей работы ВАО АЕС, а также ядерных отраслей во всех регионах мира. Обсуждалась также роль ВАО АЕС в плане решения приоритетных задач по повышению безопасности атомных электростанций. Был сформирован список вопросов, а также перечень мер, необходимых для эффективного решения намеченных проблем.

• Проект использования цифровой радиографии, реализуемый на АЭС мира немецкой фирмой «Radis GmbH», представлен персоналу Ривненской АЭС в ходе осуществления международной программы неразрушающего контроля элементов атомных электростанций, которая воплощается под эгидой Европейской комиссии.

По словам руководителя подразделения консорциума «RE GmbH-RWE Power AG-Westinghouse-NDEF» (Германия) Асмуса Хансена, наработки зарубежных партнеров в сфере такой диагностики будут внедряться на РАЭС по пилотному регламенту впервые в Украине.

В течение трех лет технологии применят для высокоточного определения дефектов в оборудовании, в том числе и в трубопроводах, функционирующих в разных технологических схемах, в частности в радиоактивных контурах. На станции уже имеется опыт аналогичной работы, связанной с контролем металлов. Значительные его объемы выполнены во время процедур, предшествовавших продлению срока эксплуатации двух энергоблоков ВВЭР-440.

ПЕРСПЕКТИВИ УРАНОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ВостГок: «ВТОРАЯ ЖИЗНЬ» МЕСТОРОЖДЕНИЙ УРАНА

Комісія в складі провідних спеціалістів Восточного горно-обогатительного комбината во главе с главным инженером Виктором Пухальским приняла от строителей первую очередь полигона кучного выщелачивания на Смолинской шахте. В настоящее время он введен в опытно-промышленную эксплуатацию.

Подробнее о работе полигона и его значении для комбината рассказывает Анатолий Копанев, главный геофизик ГП «ВостГок»:

— Хочу поблагодарить строителей и работников различных структурных подразделений комбината, участвовавших в строительстве и сдаче этого объекта.

Введение в эксплуатацию полигона кучного выщелачивания очень важно для комбината. Все разведанные урановые месторождения Украины имеют сравнительно бедные содержания урана в рудах, что значительно влияет на себестоимость продукции. В условиях рынка вопрос себестоимости играет важную роль. Поэтому использование метода кучного выщелачивания, во-первых, позволяет снизить себестоимость продукции, а во-вторых, уменьшит нагрузку на окружающую среду.

— **Вопросу охраны окружающей среды на комбинате уделяется большое внимание. Полигон кучного выщелачивания будет еще одним звеном в цепочке мероприятий, направленных на его решение?**

— Кучное и блочное выщелачивание, а также работу радиометрической фабрики я рассматриваю в комплексе. Все они значительно снижают себестоимость, а главное — воздействие на природу. С помощью блочного выщелачивания мы отработываем забалансовые бедные руды. Уран из них выщелачиваем в блоках шахты, не выводя на поверхность руду, которую оставляем в отработанных блоках под землей.

На Смолинской шахте работает радиометрическая обогатительная фабрика (РОФ), где происходит сепарация руд. Эта процедура увеличивает содержание урана в исходном сырье посредством отделения пустой породы в объеме 25—30%.

(Окончание на 3-й стр.)

ОРГАНІЗАТОРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

І РОКИ МОЖНА ПЕРЕХИТРИТИ

Газети Іспанії повідомляють, що у зв'язку з економічною кризою поменшало жінок, які віддають перевагу косметологам. Натомість побільшало осіб прекрасної статі, які відвідують спортивні зали.

Видання, що спеціалізуються у сфері здоров'я, стверджують, що в разі, коли у вас так званий «букет» захворювань, — необхідно лікувати хребет. Наш кореспондент відвідав зал лікувальної фізкультури фізіотерапевтичного відділення СМСЧ-4, аби перевірити, чи є підстави для наведених вище тверджень.

...Коли б ровесники жителями Нетішини Марії Бубенцикової побачили, які фізкультурні «кульбіти» вона витворює на шведській стінці, тренажерах, то заявили б, що таке підвладне лише надзвичайно обдарованим здоров'ям людям.

За Марією Дмитрівною я спостерігав добрих півгодини. Жінка, після невеликої розминки на велотренажері, підійшла до шведської стінки і за кілька секунд вже звисала вниз головою, тримаючись ногами за верхню щабліну. Потім вона робила піднімання тулуба на схилений вниз дощці.

— Марія Дмитрівна спроможна виконати невдастиві віку вправи. Треба зауважити, що вона уже розміняла дев'ять десятирок років, — зауважила лікар лікувальної фізкультури СМСЧ-4 Ольга Гусарова. — Наполегливість і постійне підтримування себе в «тонусі» принесло результат, на який ми не особливо розраховували.

Зайнятися собою Марію Бубенцикову змусили часті хвороби, високий артеріальний тиск, який почав досягати критичної межі. Жінка зрештою перестала надіятися на ліки, які люб'язно рекомендували медики. Від знайомих вона дізналася, що зал лікувальної фізкультури медико-санітарної частини постійно відвідує група літніх людей для проходження комплексу реабілітації, серед них є люди, яким передікали «лежачий режим». Отож жінка звернулася по допомогу до спеціалістів відділення і незабаром стала постійним відвідувачем залу ЛФК.

Спочатку вправи давалися важко. Але Марія

Дмитрівна відчула їх чудодійну силу. Під наглядом лікаря вона почала збільшувати фізичні навантаження і нині година тренувань для неї збігає, як одна мить. Позитив заняття у тому, що вони проводяться у групі з іншими пацієнтами. Відтак панус дух колективізму та випадає нагода поспілкуватися.

Торік, коли Марія Бубенцикова впорядковувала земельну ділянку на дачному масиві, познайомилася з Георгієм Соловйовим. 75-річний чоловік переймався хворобами, що дошкуляли вже не один рік.

— Ти про свої болячки скоро забудеш, — сказала Марія знайомому. І завела чоловіка в зал лікувальної фізкультури. Як більш досвідчена у сфері лікування, жінка взяла на себе обов'язки інструктора.

— Я щасливий, що вона зустрілася на моєму шляху, — ділиться враженнями Георгій Соловйов. — Вона стала моєю рятівницею. Донедавна я не міг і години прожити без пігулок, боявся підвищення артеріального тиску, який «стрибав» до 220:120. Лікарі постійно намагалися покласти мене в ліжку, аби медикаментозними методами так-сяк привести його до належних значень. Але, якщо я скажу, що нині в мене тиск 120:80, то ви не повірите. Але це так!

Під час спілкування Марія Бубенцикова охоче розповіла про життя. Вона народилася в Алтайському краї. З дитинства пізнала важкий селянський труд. Із землею-годувальницею не розлучалась і після здобуття педагогічної освіти.

Роки спливали непомітно. Додалися проблеми із здоров'ям. Донька Людмила із зятем Олександром, які працюють на ХАЕС, запропонували мамі переїхати із Сибіру до міста енергетиків, аби мати змогу допомагати не лише матеріально. Проте працелюбна жінка знайшла і тут собі заняття — обробляти землю на дачі.

— Коли знайомі дізналися, що я почала займатися лікувальною фізкультурою, — розповідає Марія Дмитрівна, — то не могли второпати, навіщо мені це потрібно, бо ж не сиджу склавши руки. А тепер я всім кажу, що праця і фізкультура — різні речі. На собі випробувувала. Її жвавости можуть позадирити і молоді люди, більшість з яких багато часу проводять біля телевізорів, моніторів комп'ютерів. Марія Дмитрівна переконалася, що постійний рух дає життя, бо ж недарма підмічено, що навіть метал у стані спокою швидко піддається корозії.

Про наслідки гіподинамії переконався й автор цих рядків. Лікар Ольга Гусарова запропонувала виконати деякі гімнастичні вправи, які під силу Марії Бубенциковій. Зізнаюся, вдалося їх зробити з великими зусиллями. Чим не привід для роздумів...

Коли я вийшов з приміщення поліклініки, то побачив, як весело між собою розмовляли Марія та Георгій. Щасливі люди! Кажуть: за щастя треба боротись, незважаючи на роки, які можна пережити.

Олександр ШУСТЕРУК
Фото автора

Коментар спеціаліста
Лікар з лікувальної фізкультури Ольга Вікторівна Гусарова:

— Відомо, що протягом тисячоліть людський організм був розрахований на великі фізичні навантаження. Ще на початку XIX століття понад 95 відсотків роботи припадало на мускульні рухи. Нині все навпаки: лише 2-5 відсотків роботи пов'язані з рухами. Природа не може так швидко адаптуватися до невдастивих умов. Серцево-судинні захворювання серед найнебезпечніших і головним чином пов'язані з малорухливим способом життя. Багато хто вважає, що праця на городі чи навіть на будівництві вирішує проблему рухливості. Нічого подібного. Маю практику, коли й заслужені майстри спорту були неспроможні зробити як слід вправу, яку виконує, приміром, Марія Дмитрівна. Одні м'язи перенавантажено, інші «ніякі». Ми допомагаємо людям зняти певні проблеми. Звичайно, головне наше завдання допомогти стати на ноги тим, хто отримав травму, реабілітується після хвороби тощо. Однак і порівняно здоровим слід замислюватися, як підтримати себе у належному стані. Почасті люди «соромляться» фізкультури, а для деякого психологічно важко визнати, що він «слабенький». Вважаю, що не зайве було б у лікарні мати практикуючого психолога, який би допомагав позбуватися забобонів, страхів тощо. Іншого шляху підтримання здоров'я, як фізичні навантаження, немає. Це можуть підтвердити мої пацієнти і люди, які відвідують групу здоров'я, яку я веду в спорткомплексі ХАЕС. Закликаю всіх до здорового способу життя, який базується на різносторонніх вправах, постійному русі.

ЛІТНЄ ОЗДОРОВЛЕННЯ СПІЛЧАН

«ЧАЙКА» І «ДЕЛЬФІН» —
ТЕРРИТОРІЯ ХОРОШЕГО ОДДЫХА

В кінці мая состоялось открытие баз отдыха «Чайка» и «Дельфин» для работников и членов семей гидрометаллургического завода и серно-кислотного цеха ВостГОКА.

К открытию базы отдыха были проведены серьезные подготовительные работы. Построен новый домик-вагончик на 6 человек с кухней, выполнена разводка питьевой воды. Для комфорта отдыхающих приобретены дополнительно кровати, новые матрасы, холодильники. Проведены ремонтные и озеленительные работы. Весной посажены молодые деревца: ивы, калины, березки.

Праздник открытия начался необычно торжественно. Отдыхающих поприветствовал директор завода Александр Пильчик. Впервые базы отдыха «Чайка» и «Дельфин» были освящены. Для этого пригласили протоиерея Александра — настоятеля храма Двенадцати апостолов.

Новую оригинальную программу «Нептун-шоу» представили приглашенные на праздник участники творческих коллективов Центра народного творчества, культуры и досуга г. Желтые воды. Яркие образы любимых героев, веселые шутки, розыгрыши и конкурсы порадовали заводчан участников народного театра под руководством Галины Красовской. Просто сказочными и волшебными, особенно для детей, стали выступления участников народного цирка «Юность». Порадовали зрителей народный ансамбль танца «Світанок» и студия эстрадного пения. Эстафету поздравления отдыхающих подхватила организация молодежи первичной профорганизации завода. После длительного перерыва ребята решили поучаствовать в празднике открытия сезона отдыха. В этом году молодежь

подготовила несколько конкурсов для детворы. Большим сюрпризом было выступление молодежной рок-группы «NN». И, конечно же, не обошлось без соревнований по волейболу, теннису, а вечером без праздничной дискотеки и даже фейерверка.

Выражаем благодарность работникам строительного участка гидрометаллургического завода под руководством Ярового А. Н. за своевременную подготовку турбаз к приему отдыхающих, а также всем организаторам праздника: администрации и профсоюзному комитету завода, молодежной организации, участникам коллективов и работникам ЦНТКиД.

Кристина БЕЛОУС,
председатель организации молодежи Восточной объединенной организации профсоюза.

ПЕРСПЕКТИВИ УРАНОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ВостГОК: «ВТОРАЯ ЖИЗНЬ»
МЕСТОРОЖДЕНИЙ УРАНА

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)
— **Анатолий Васильевич, расскажите подробнее о работе установки кучного выщелачивания.**

— Добытая в шахте руда отправляется на обогащение на РОФ. После чего мы получаем концентрат в объеме 40—45%, пустую породу — 25—30% и отсев (куски руды меньше 40 мм) — 25—35%. Концентрат урана вместе с отсевом в вагонах везем на ГМЗ. При этом содержание урана в концентрате увеличивается в 1,8-2 раза от исходного, а отсев вообще не обогащается. Такое положение дел нас, специалистов, не устраивает, поскольку на завод должен поступать лишь концентрат. При таком условии выход урана из 1

тонны руды увеличивается практически в два раза. Установка кучного выщелачивания и создана для того, чтобы на отсева выщелачивать уран, при этом себестоимость его переработки снижается на 50%. А хвосты кучного выщелачивания должны идти на гидрозакладку и возвращаться в шахту. Таким образом, получается практически безотходное производство урана. Такие комплексы в виде полигона кучного выщелачивания и радиометрических фабрик нам необходимы при отработке всех наших месторождений урана.

— **Когда планируется промышленная эксплуатация полигона кучного выщелачивания на Смоленской шахте?**

— На сегодняшний день завершено строительство пускового минимума. На этой первоначальной стадии мы будем насыщать ураном смолу, возить ее на гидрометаллургический завод, где с нее снимут уран, а смола вернется на шахту.

На завершающей стадии строительства установки мы будем получать ураносодержащую массу в виде желтого кека, которая пойдет на конечную стадию переработки на завод. К концу года мы планируем выйти на промышленную эксплуатацию, а до этого момента необходимо отработать все операции, обучить людей. Основная команда уже формируется, создаются новые рабочие места.

Такой же комплекс в виде радиометрической рудосортировочной фабрики и полигона кучного выщелачивания планируется построить на Ново-константиновской и Ингульской шахтах. И если для Ново-константиновской шахты это более отдаленная перспектива, то на Ингульской уже заканчивается подготовка проекта строительства кучного выщелачивания, существует проект радиометрической фабрики. Думаю, скоро и там у нас будут подобные комплексы. Это технологии будущего.

Беседовала
Татьяна КОРСУНОВСКАЯ.

РОЗ'ЯСНЮЄ МІНПРАЦІ УКРАЇНИ

Про одноразову грошову допомогу
Згідно з умовами колективного договору на підприємстві виплачується одноразова допомога під час виходу на пенсію. Цю виплату вважають заохочувальною, компенсаційною або такою, що не враховується у фонді оплати праці?

О. ДОВГЕНЬКА,
м. Хмельницький
Відповідь. Статтею 2 Закону України «Про оплату праці» визначено структуру заробітної плати, відповідно до якої заробітна плата складається з основної, додаткової заробітної плати й інших заохочувальних та компенсаційних виплат. Крім зобов'язань щодо оплати праці, колективний договір регулює й інші ви-

робничі, трудові, соціально-економічні відносини, зокрема такі, як установлення гарантій, компенсацій, пільг.

Одноразова допомога під час виходу на пенсію є позафондовою виплатою (не є елементом заробітної плати) і належить до соціальних гарантій (соціальних зобов'язань) підприємства.

Рішення про виплату одноразової допомоги під час виходу на пенсію ухвалюється безпосередньо на підприємстві через затвердження відповідного положення про умови її виплати як додатка до колективного договору або внесення таких норм до основного тексту колективного договору.

Світлана КОНОВАЛ,
заступник начальника відділу
Мінпраці України

22 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ СКОРБОТИ І ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

«Погоди, сынок, не уходи!»

В 2009 і 2010 роках ко Дню Перемоги телеканал «Україна» показував заставку, на якій зліва в нижньому кутку було фото Леоніда Быкова з фільма «В бой ідуть одні старіки», а справа, крупним планом, — фотографія матроса з биноклем, перепопаного крест-накрест пулеметними лентами. Этот матрос — головний старшина Анікін Михайл Панфілович, рідний брат могої нині здоровуючої тещи.

Михайл Анікін в Севастополі з однополчанами після війни

Это фото було розміщено на обложці журналу «Краснофлотец» №12 за червень 1942 року. На обороті обложки надпис: «Отличившийся в ответственной де-

сантной операции главный старшина М. П. Аникин». В журналі була стаття, де сказано, що за голову старшини Анікіна німці назвали великим героєм. Умер он после войны, в декабре 1947 года, похоронен в Киеве.

На дні я зустрів потрясаючу історію. Дело в тому, що родичі Анікіних в роки війни були в евакуації в г. Уральськ в Казахстані. По розповіді тещи Пелагеї Пан-

філовни, там все відбулося по сюжету пісні «Баллада о матери» (пела Софія Ротару), коли в кінотеатрі в кінножурналі мати побачила сина на фронті. Так вот у Анікіних побачили ці кадри отця і закричала, що это сын Миша. В кінножурналі о Михайлі був цілий сюжет, і диктор говорив, що это мичман Анікін виконує обов'язки капітана судна. У тещі є лист від двоюрідного брата за 1967 рік, в якому він на цю тему написав вірші, по суті дуже схожі на пісню Ротару, але пісня була пізніше. Можливо, таких історій було багато, але всі вони цікаві, не о Михайлі ли пісня?

Я звернувся до телеканалу з проханням опублікувати, звідки у них фото, а також інші фотографії Михайла, кіноплівку і статтю про нього. Родичі після війни віддали кожному-то писателю, полковнику, обіцявши написати книгу. С тех пор ні книги, ні фотографій...

Валерій СИПЕЕВ,
директор по продажі путівок
АО «Атомпрофздравниця»

Людмила ГОРІЧ
Фото Ірини ВОЛОДИНОЇ

За трудову доблесть, за женську верність

Коли почалася війна, Татьяна Коренькова було 17 років. Їй, маленькій, хрупкій, сміливої дівчинки з Воронежської області довелося швидко повзріти. В числі таких же молодих ребят Таня стала плечом к плечу з тими, кого ми називаємо трудовим фронтом. Її головним зброєю була лопата — приходилося рвати противотанкові рви, траншеї, і трудолюбива, казалося б, неумомні руки — вечорами і но-

чами дівчинки при тусклому світлі «коптелок» вязали солдаткам теплі носки і рукавиці, мастерили нехитрі посилки на фронт. Їй довелося пережити і дилетельну німецьку осаду: до цих пор, спустя багато десятиліть, спина пам'ятає удар фашистської плети і злої, ненавистний окрик «Медхен, шнель, шнель!».

Сьогодні Татьяна Ігнатьєва 90 років. За свою життя вона була нагороджена орденом Богдана Хмель-

ницького, орденом Леніна, і «За трудову доблесть». Сейчас живе самотньо. Мужа, ветерана війни, Акіма Федоровича, з яким була прожити довга і щаслива життя, не стало в минулому році. Внучки і діти далеко. Два рази в тиждень до неї приходять соціальні працівники дають їй їжу, а вона не залишає в повній самотності — допомагає пожити жінчині...

Людмила ГОРІЧ
Фото Ірини ВОЛОДИНОЇ

ЗДОРОВ'Я І ГАРТ СПІЛЧАН

СПОРТ ДЛЯ ВСІХ

Спортивними змаганнями зустріли День хіміка працівники ДНВП «Цирконій» під керівництвом члена профкому Хохи О. В. На базі відпочинку «Нептун» пройшли змагання з волейболу, шахів, шашок. Переможців нагороджено дипломами. Свято на базі відпочинку закінчилося традиційною юшкою. Василь КІСІЛЬОВ, голова профкому ДНВП «Цирконій»

Нетішинській комплексній дитячо-юнацькій спортивній школі первинної профспілкової організації ВП «Хмельницька АЕС» — 25 років.

Нетішинська КДЮСШ ППО ХАЕС має першу кваліфікаційну категорію. В ній працює 25 тренерів-викладачів, діє 9 відділень з видів спорту — бокс, боротьба самбо і дзюдо, волейбол, гандбол, кикбоксинг, легка атлетика, плавання, фехтування, футбол. До занять спортом залучені майже 1000 дітей працівників ВП ХАЕС і жителів міста.

За 25 років роботи в школі підготовлено 8 заслужених майстрів спорту України, 13 майстрів спорту України міжнародного класу, понад 50 майстрів спорту України. Провідні спортсмени школи постійно входять до складу збірних команд України з боротьби самбо, фехтування, боксу, легкої атлетки, плавання, волейболу. На офіційних змаганнях світового і європейського рівня ними здобуто понад 100 медалей різного гатунку. Четверо вихованців КДЮСШ стали учасниками двох Олімпійських ігор поспіль. В Афінах-2004 нашу державу у фехтуванні представили Дарія Недашковська і Олег Штур-

бабін, а в Пекіні-2008 Галина Пундик і Ольга Жовнір у складі команди шаблесток здобули олімпійське «золото». Переможцями і призерами європейських та світових чемпіонатів ставали заслужені майстри спорту Руслан Задворний, Юрій Пилипчук, Дмитро Бабійчук (самбо), Дмитро Бойко (шабля), майстри спорту міжнародного класу Іван Васильчук (самбо), Аліна Комащук (шабля). Вихованці відділень з ігрових видів спорту є гравцями команд майстрів вищої і першої ліги чемпіонатів України. Багато років поспіль у складі київського «Динамо» та в лавах національної збірної команди України успішно відіграв вихованець школи, заслужений майстер спорту України Віталій Косовський, а в нинішньому складі молодіжної збірної грає нетішинець Валерій Федорчук.

З 2004 року Нетішинська КДЮСШ ППО ХАЕС є кращою в Хмельницькій області та постійно потрапляє до першої десятки кращих під егідою спортивного товариства профспілок «Україна».

За підсумками Всеукраїнського огляду-конкурсу з розвитку олімпійських видів спорту в 2009 році Нетішинська КДЮСШ ППО ХАЕС посіла 3-тє місце серед усіх спортивних шкіл України.

ДЕНЬ МІСТА-СУПУТНИКА ЧАЕС

Горнися до тебе, рідний Славутичу

У перші вихідні дні червня наймолодше місто України Славутич відзначило своє 24-річчя. Програма святкових громадських та мистецько-спортивних заходів проходила під гаслом «Яким бути Славутичу — залежить від кожного з нас». Це програмні цілі з Кодексу етики, честі, порядності, добросовісного та ефективного управління Славутицької територіальної громади.

До міста прибуло чимало гостей і серед них заступник голови Київської обласної державної адміністрації Максим Володимир Миколайович, голова профспілки ДП ХАЕС «Енергоатом» Лич Олександр Васильович, представники міської влади м. Чернігова та з різних куточків України.

Барвистою та незабутньою була традиційна святкова хода учнівських, творчих та трудових колективів міста і серед них колективи Чорнобильської АЕС, ВП «Атомремонтсервісу», Міжнародного чорнобильського центру, комунальних підприємств міста. Про здобутки кожного відзначалося в ході свята, а напередодні — кращі були відзначені нагородами Київської обласної держадміністрації, обласної ради, міської голови.

Володарями почесної міської відзнаки «За особистий внесок в розвиток міста» за рішенням сесії міської ради стали п'ять славутичан, а звання «Почесний громадянин міста» присвоєно першопрохідцю, директору виробничого об'єднання «Комбінат» у період будівництва м. Славутича Седову Михайлу Олександровичу.

На Центральній площі міський голова Володимир Удовиченко оголосив про відкриття свята. У рамках програми відбулися презентації двох нових підприємств — комплексу з виробництва металевих бочок і залізобетонних контейнерів для зберігання радіоактивних відходів ДСП ЧАЕС, а також заводу з виробництва твердого палива з біомас науково-виробничого об'єднання «ЕКОТЕХ». У День міста гости та славутичани взяли участь у відкритті магазину «Сила здоров'я», де представлений широкий асортимент товарів для бадьорості, комфорту та доброго самопочуття.

Святкова програма проходила на численних майданчиках. Кожен учасник свята вибирав собі розваги до душі: чи це народне гуляння «Козацька брама» з козацькими забавами, кулішем, майстер-класами народних умільців, чи відкритий турнір із силових видів спорту «Силачі Атомпрофспілки України», чи відвідування низки концертів, спортивних змагань.

Не нудьгували цього дня і наймолодші жителі міста. Для них — на всі смаки не тільки безкоштовне морозиво, а й різноманітні атракціони, мультфільми, виставки, змагання. Порядували славутичан виступи аматорів та професійних колективів — Національного заслуженого академічного ансамблю танцю України імені Павла Вірського, академічного ансамблю пісні і танцю «Сіверські клейноди», дуету «Нексі», ансамблю «Времена года».

Вечірнім гала-концертом «Горнися до тебе, рідний краю» та святковим феєрверком завершилося це незабутнє свято.

Людмила ЛЮБИВА

НА ДУМКУ ВЧЕНИХ

Плакати справді корисно

Хто рідко плаче, той часто хворіє. Такого невтішного, насамперед для чоловіків, висновку дійшов американський фахівець в області лакримології («сльозознавства») Вільям Фрей. На думку вченого, те, що хлопчиків з пелюшок намагаються перекопати в тому, що плакати соромно, зовсім помилково. Через таке виховання чоловіки привчаються без сліз терпіти біль, приховувати свої почуття, а зрештою, розплачуватися за це виразкою шлунка, колітами (запаленнями кишечника) — типовими хворобами придушеної депресії.

До речі, сльози далеко не завжди вважалися ознакою слабкості. Наприклад, давньогрецькі герої зовсім не соромилися своїх сліз. І з погляду лакримології, діяли абсолютно правильно. Річ у тім, що разом зі сльозами організм позбувається багатьох токсичних речовин, яких чимало утворюється в нас під час значних фізичних і психічних навантажень.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна